APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE EDITATĂ DE SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÎNT NEAMȚ

SERIE NOUĂ, ANUL III, NR. 25
MARTIE 2001

BUGETUL, între AUSTERITATE și ABERAȚIE

Evenimentele lunii ... avansar spre dialogul cu sindicatele de ... fost mai ... ne-a ... guvernul ne pun în fața unoracte ... deciziile deja în vigoare, fără un ... dialog sau o consultare prealabile ... probabil nici nu s-ai dorit!), căci de ... mai poate fi vorba.

... Nu mai poate surprinde și mira ... din momentul în care șeful ... Consiliului Județean Neamț, recentul prefect PDSR ... Mureșanu au primit, ca pe ... cartonașe galbene ... (ca să ... regulile stabilite de cine?!). S-a ... instaurarea unei țări întregi, ... la dictatura PDSR-istă.

Am luptat și dărâmat un regim de dictatură, am suferit, ne-am umilit, am înjurat și ne-am batut între noi pentru o Reformă democratică și adevarata și iata, am ajuns la o noua dictatura, minoritara, ce-i drept, dar dictatura fara putere de tagada!

A greșit cineva, un om? Îl supunem analizei și judecății, apoi îl pedepsim în funcție de greșeala, în nici un caz nu-i tăiem capul mai întâi și apoi îl judecam. Alții măcar foloseau formula "omor scuzabil", "tribunal excepțional", astazi se uzează de o formulă nouă, "formam o echipă și acționam în echipa, cine nu se supune părăsește echipa!". O noua formula de dictatură democratica!?

Și sindicatele au primit un seminal, un avertisment înainte de cartonașul galben, căci prin Acordul social s-a hotărât "nici un ban mai mult, nici un scandal mai mult, nici un protest, nici o greva în acest an!" daca vreți sa nu schimbam Legea conflictelor de munca, daca vreți sa nu retezam pârghia cea mai importantă ce menține unitatea și puterea mișcarii sindicale din învățământ, degrevarea liderilor naționali și la nivelul județelor. Și aceasta e numai o parte a prețului semnarii Acordului, celelalte le vom simți fiecare, în timp, particica cu particica.

La o cotă a inflației prognozata a fi în acest an de 25% (care sigur va ajunge la 36 - 40%, au mai prognozat și alte guverne!!!), la o baza de grila de 900.000 lei (în timp ce salariul minim s-a stabilit la 1.400.000 lei) prin bugetul alocat învățământului de 4% din PIB (a se lua în considerare și 0,6% acordat cercetarii, care din acest an a fost inclusa în ministerul nostru) s-a emis și Ordonanța nr.32/5 martie 2001, care de data aceasta trimite învățământul "Prioritate națională" în provincie, la mâna consiliilor județene și a primariilor locale, atât cu investițiile reparațiile capitale și curente întreținerea și dotarea școlilor, cât și cu salarizarea personalului din învatamant.

Biroul Executiv S.L.I.,
prof. Ștefan CORNEANU

(Continuare în pag. 7)

guvernul ... aprobare Parlamentului. Numai că atât Ordonanța, cât și Proiectul de Buget

IOAN POPEI

SFINTELE PAȘTI - tradiție și actualitate

Astăzi S-a ... pe larg ... robia e ... pribegi ... Trecere, ... Roșie, ca ... în două ... trecând ... soldații lui Faraon, fiind înecați de valurile sălbatice ale Mării Roșii.

Trecere de la robie la libertate. De la robia morții la libertatea învierii. Prin extensie, Pesah a dat în românește Paște sau Pași. Mielul consumat în noaptea trecerii, preparat cu ierburi amare, trebuia să fie mâncat în întregime iar membrii familiei îmbrăcați,

Pr. prof. Dorin PLOSCARU

(Continuare în pag. 2)

APOSTOLUL la o aniversară

Într-un interviu realizat de ... (nr.1, noiembrie 1934) cu ... (martie 1999), căutând în ... numere apărute până acum ... nesubiectiv portret din vorbe. ... Răspuns: a fost laconic: "Dacă mă laud, o ... să spună lumea că sunt lăudăroasă; dacă ... nu mă laud, o spuna că sunt proasta. ... Aștept următoarea întrebare..."

Mi-am amintit cele de mai sus, gândindu-ma ca la trei ani de la re-apariția APOSTOLULUI, evenimentul ar trebui consemnat cumva, caci, de omagiat, nici nu poate fi vorba.

M-am gândit, la început, că ar trebui sa pun pe doua coloane programul primei apariții a gazetei (nr.1, noiembrie 1934) cu ... (martie 1999), căutând în ... numere apărute până acum ... argumentele care să demonstreze ca am ... cele care i-au prezentat și consecvenți programului... și am ... teatru, în general, și TIrul în ... menținut.

... M-am gândit apoi să citez numele ... de profesori și învățători ... (ex-scriitori, colaboratori precum și pe ale unor ... importante ... teatrului, scriitori, publiciști, oameni de cultura care ... au semnat articole, au semnat ... și au renunțat ... ...

SFINTELE PAŞTI – TRADIŢIE ŞI ACTUALITATE

Pregătiţi pentru plecare "cu [illegible] celebra salvează [illegible] "Frumuse[illegible] teologia prosopopeii, împărtăşirea de vederea Feţei Tatălui. În noaptea de Înviere întreg Cosmosul devine o Liturghie. Bucuria Învierii se strigă în curtea bisericii. Preoţi şi popor cântă împreună "Hristos a înviat!". Hristos a înviat şi pentru păsări şi pentru copaci şi pentru animale. Hristos a înviat pentru toţi şi pentru toate. De aici atenta pregătire de dinaintea Paştilor. Strigarea bucuriei în cele patru zări, a celor patru stihii este strălucită de salutul pascal. Astfel, antagonismul, ostilitatea instalată între om şi cele patru anotimpuri, între om şi regnurile animal, vegetal şi mineral este împăcat de restaurarea întregii creaţii de către Creatorul şi Salvatorul lumii.

Itinerariul pe care ni-l propunem în cele ce urmează este Săptămâna Patimilor. De la Duminica Floriilor până la Sâmbăta Mare. Floriile (de la lat.) - Florilia - sărbătoare păgână numită sărbătoare a florilor, asimilată de creştinism. Înaintea Floriilor este însă Sâmbăta lui Lazăr. Lazăr, prieten al Domnului pentru care "a lăcrimat Iisus", fratele Martei şi Mariei, după ce a fost înviat din morţi nu a mai zâmbit niciodată, pentru grozăvia chinurilor iadului văzute în cele patru zile şi patru nopţi. Sinaarele ne spun că a ajuns episcop şi a sfârşit ca martir.

Hainele aşternute pe cale, crengile verzi, ramurile de finic, strigătele de "Osana bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului" sunt semnele că doar împăraţii, conform tradiţiei iudaice, erau primiţi astfel. "Dacă pruncii vor tăcea, pietrele vor striga" se adresează Mântuitorului mulţimilor. Încalecarea Domnului pe asin semnifică smerenia, asinul - animal rabdător, ascultător, însemnat pe spate transversal şi longitudinal cu doua dungi negre care formează crucea - când îşi simte ceasul morţii aproape se retrage în locuri pustii, neştiute şi necunoscute de nimeni.

Din Duminica Floriilor încep Deniile (slujba Utreniei de a doua zi), care vor purta numele zilelor Săptămânii Mari (a Păresimilor) - Sfânta şi Marea Zi Luni, Sfânta şi Marea Zi Marţi ş.a.m.d., cu [illegible] evenimente din viaţa Mântuitorului [illegible] care s-au petrecut şi care sunt actualizate [illegible] ale istoriei mântuirii. Înainte de asta însă să [illegible] şi despre povestea salciei: când [illegible] au întins pe Hristos pe cruce pentru a-L [illegible] trebuia să-i pună pe cap cununa de spini, [illegible] Domnului s-a dus la salcie, să-i împletească [illegible] cununile ei o cunună fără spini. Când le-a dat-o [illegible] ea nu a vrut-o, pe motiv că nu avea [illegible] Mâhnită de această întâmplare, salcia şi-a [illegible] ramurile să plângă, pentru totdeauna, acest [illegible].

Să revenim la zilele Săptămânii Patimilor: în Sfânta şi Marea Zi de Luni - pomenirea smochinului neroditor (Mat.21, 19). Blestemând smochinul, Domnul Hristos a arătat că poate face şi rău, nu numai bine. Dar îşi răsfrânge blestemul

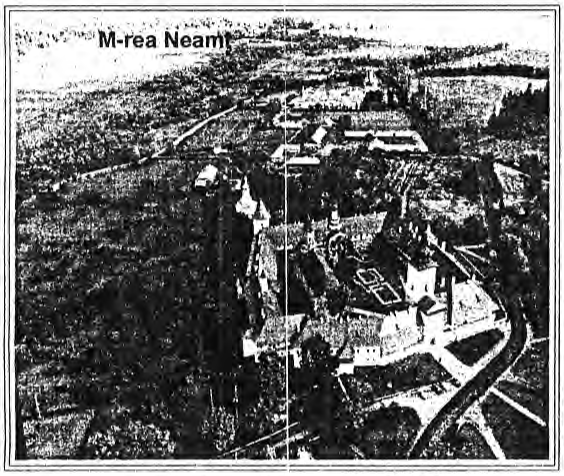

asupra unui copac şi nu asupra omului. Isidor Pelusiotul ne spune că păcatul e ca smochina: dulce mai întâi, el lasă în gură gustul amar al regretului, al durerii. Omul fuge de durere aruncându-se din nou în braţele plăcerii (hedonismul). Din plăcere în durere, omul gravitează eliptic în acest cerc. Tot Isidor Pelusiotul ne spune că pomul căderii ar fi fost smochinul şi din frunzele lui şi-au făcut haine strămoşii noştri (hainele de piele). Pentru că n-a fost blestemat atunci, pomul este blestemat acum. Lepădarea frunzelor de smochin şi a tunicilor de piele de pe trupurile noastre este invitaţia la urcarea muntelui cunoaşterii lui Dumnezeu.

În Sfânta şi Marea Zi de Marţi - pomenirea celor zece fecioare. Cinci înţelepte (bune) şi cinci neînţelepte (nebune). Mirele este Hristos. Fecioarele înţelepte, pe lângă castitate, în candelele lor aveau şi untdelemnul faptelor. Cele neînţelepte au fost cuprinse de somn. Somnul indiferenţei, al nepăsării, al laxităţii şi, în cele din urmă, al morţii sufleteşti. La miez de noapte s-a făcut strigare: "Iată, Mirele vine..."

Replica celor înţelepte este usturătoare "ci ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă, mergeţi mai degrabă la cei ce vând şi vă cumpăraţi - pe când s-au întors uşile s-au închis". Morala este invitaţia la priveghere şi fapte bune.

În Sfânta şi Marea Zi Miercuri: vinderea Domnului cu 30 de arginţi de către Iuda Iscarioteanul şi ungerea cu mir a Domnului de către femeia păcătoasă. Ucenicii şi Iuda, mai ales, au certat-o. Femeia gândea că va fi vindecată şi iertată de boala păcatului. Mântuitorul i-a luat apărarea: "pe saraci pururea îi aveţi cu voi... drept aceea îţi spun ţi se iartă ei toate păcatele pentru că mult a iubit."

Vinderea pe treizeci de arginţi se produce în urma intrării satanei în inima lui Iuda (Lc. 22, 3-6). "Cel căruia Eu întinzând bucata de pâine şi i-o voi da acela este" (In. 13, 26-27). Sărutarea este semnul de recunoaştere pentru ostaşii din Ghetsimani: "Cel pe care eu îl voi săruta, Acela este". Văzând că a vărsat sânge nevinovat, Iuda s-a dus şi s-a spânzurat (Mt. 27, 3-5).

Joia Mare - Cina cea de Taină (Mt. 26, 26-28); Spălarea picioarelor ucenicilor de către Domnul - suprem exerciţiu de smerenie. Porunca iubirii este testamentul de dinaintea morţii Domnului (In. 13, 25). "Întru aceasta vor cunoaşte oamenii că sunteţi Ucenicii Mei, dacă veţi avea dragoste unii faţă de alţii" (In. 13, 25).

Vinerea Mare - Răstignirea Domnului. Spaima şi frica puseseră stăpânire pe Ucenici. Petru îşi plângea întreita lepădare de Învăţătorul. Ridicat pe cruce, împuns cu sulita în coastă, dându-i-se să bea oţet şi fiere, încoronat cu spini, Domnul Hristos va lasa ca suprem testament celor ce L-au pironit cuvintele: "Părinte, iartă-le lor că nu ştiu ce fac" - semnul îmbrăţişării supreme fiind răstignirea. Golgotha sau Dealul Căpăţânii se numeşte aşa de la căpăţâna (craniul) lui Adam care a fost îngropată acolo, iar Crucea înfiptă la rădăcina căpăţânii lui Adam (tradiţie iconografică bogomilică) avea să spele prin sângele scurs păcatele întregului neam omenesc.

În Sfânta şi Marea Zi Sâmbătă - Pogorârea la iad a Domnului; liniştea adâncă de dinaintea Nopţii Sfinte. Ortodoxia excelează prin Scena iconică numită Anastasis - care-i înfăţişează pe Adam şi Eva luaţi de mână de Hristos cel înviat, alături de ei aflându-se drepţii, cuvioşii, proorocii Vechiului Testament. Scena mai surprinde imaginea mormântului cu lespedea sfărâmată, lanţuri, lăcăte, craniul lui Adam, toate simbolizând "călcarea morţii cu moartea", zdrobirea păcatului strămoşesc, după cum mărturiseşte stihul: "În mormânt cu trupul, în iad cu sufletul, în rai cu tâlharul şi pe scaun împreună cu Tatăl şi cu Duhul ai fost Hristoase, toate umplându-le Cel ce eşti necuprins".

Despre ouăle roşii

Legenda spune că, fiind copil, Iisus [illegible] din [illegible] copil [illegible] ltul [illegible] era [illegible] care [illegible] nici [illegible] un [illegible] leii. [illegible] lui [illegible] piii [illegible] mp, [illegible] este [illegible] [illegible] [illegible]

Nicolae Titulescu - 60 de ani de la moartea marelui diplomat român

La 17 martie 2001 se [illegible] ministru de finanţe, Nicolae Titulescu [illegible] politice interne, chiar [illegible] regele Carol al II-lea i-a [illegible] încredinţat de mai multe ori sarcina [illegible] guvernului. Ca mai importanta [illegible] ale a fost cea [illegible] Nicolae Titulescu a [illegible] membru al [illegible] conferinţa de pace [illegible] iunie 1920 din [illegible] tratatul de pace de la [illegible] prin care se [illegible] Ungariei cu Ţara. [illegible] anii 1922 a fost numit ministru plenipotenţiar şi trimis extraordinar al României la Londra, deţinând în paralel şi [illegible] permanent la [illegible] Societăţii Naţiunilor. [illegible] din perioada misiunii sale diplomatice la Londra, Nicolae Titulescu a devenit adevăratul conducator al politicii externe a României. A fost titularul Ministerului Afacerilor Straine al României între anii 1932 - 1936, perioada în care s-a remarcat ca un promotor a două mari principii în relaţiile internaţionale: cel al securităţii colective şi cel al dezarmării generale. Conceptul de securitate colectivă decurgea din caracterul indivizibil al păcii şi însemna garantarea acesteia prin eforturile conjugate ale statelor interesate şi prevenirea agresiunii. Marele diplomat afirma că atunci "când pacea este ameninţată nu se răspunde cu razboiul, ci cu organizarea pacii".

Ca o recunoaştere a contribuţiei sale în direcţia menţinerii securităţii internaţionale şi a garantarii păcii, Nicolae Titulescu a fost ales, în mod excepţional, în anii 1930 şi 1931, preşedinte al Adunării Generale a Societăţii Naţiunilor. În această calitate el s-a pronunţat pentru convocarea unei conferinţe internaţionale privind dezarmarea generală. O contribuţie importantă şi-a adus la elaborarea Convenţiei privind definirea agresiunii şi a teritoriului (iulie 1933), convenţie semnată şi de România.

În timpul ministeriatului său, România s-a afirmat în arena relaţiilor internaţionale prin promovarea unei politici de alianţe regionale care sa contribuie la consolidarea securităţii în zona central şi sud-est europeana. Astfel, Titulescu a contribuit, în mod direct, la reorganizarea Micii Înţelegeri (februarie 1933), crearea Înţelegerii Balcanice (9 februarie 1934) şi a militat pentru realizarea Pactului Oriental şi a celui Mediteranean de securitate colectiva.

În condiţiile ascensiunii Germaniei naziste şi Italiei fasciste, la care s-au adăugat şi alte puteri revizioniste, Nicolae Titulescu s-a pronunţat cu fermitate împotriva oricaror încercări de revizuire a tratatelor de pace: "Revizuirea nu este pentru România numai amputarea - moşiei strămoşeşti. Revizuirea este amputarea atribuţiilor istorice ale neamului nostru, tocmai în clipa în care el şi-a desăvârşit unitatea". De asemenea, România, prin vocea şefului diplomaţiei sale, a condamnat agresiunea Italiei asupra Etiopiei şi a cerut impunerea embargoului şi a sancţiunilor economice de către toate statele europene faţă de Italia.

Nicolae Titulescu a fost şi artizanul înţelegerii româno-sovietice, considerând că prin aceasta poziţia internaţională a României se va consolida, iar securitatea în zona se va întări. La 9 iunie 1934, printr-un schimb de scrisori efectuat la Geneva între Titulescu şi Litvinov, s-au reluat legăturile diplomatice dintre România şi Uniunea Sovietică.

Un capitol important al activităţii diplomatice a lui Titulescu a fost cel al negocierilor pentru semnarea unui tratat de asistenţă mutuală româno-sovietic. Explicând politica sa faţă de Uniunea Sovietică el afirma ca ea "derivă din necesitatea de a trăi în armonie cu un vecin de 170 de milioane de oameni. Nu sunt comunist; n-am împărtăşit niciodată această doctrină. Consider însă că o apropiere pe tărâmul politicii externe cu URSS, care este aliata aliaţilor noştri - Franţa, Cehoslovacia şi Turcia -, este cel mai bun mijloc de a permite tratatelor noastre existente de alianţe să-şi dea plina lor eficacitate..."

La 21 iulie 1936, la Montreux, Nicolae Titulescu şi Maxim Litvinov au convenit asupra principiilor de bază ale Pactului de asistenţă mutuală româno-sovietic. Semnarea unui document final a fost amânată până în septembrie 1936. Între timp, la 29 august 1936, în urma unei remanieri guvernamentale, Nicolae Titulescu a fost eliberat din funcţia de ministru al Afacerilor Străine. Ulterior, Maxim Litvinov a comunicat noului ministru, Victor Antonescu, că înlocuirea lui Titulescu echivala cu schimbarea politicii externe a României. În realitate, şeful diplomaţiei sovietice nu a avut mandat pentru a negocia şi semna un tratat de asistenţă mutuală cu România, totul fiind doar o stratagemă a lui Stalin.

Înlăturarea lui Nicolae Titulescu s-a datorat eşecului politicii de securitate colectivă, prin afirmarea statelor fasciste şi revizioniste, a politicii de concesii promovate de democraţiile occidentale şi procesului de dezagregare în care intrase Societatea Naţiunilor. După înlăturarea sa, Titulescu se va implica tot mai puţin în politica internă şi externă a României, retragându-se spre sfârşitul vieţii în oraşelul francez Cannes, unde va şi muri la 17 martie 1941.

Diplomat eminent, militant neobosit pentru pace, Nicolae Titulescu rămâne una dintre marile personalităţi ale diplomaţiei mondiale interbelice.

Prof. Mihai LOSTUN

O colaborare de excepţie la revista "Apostolul" - acum 60 de ani

Prestigioasa revistă "Apostolul", editată lunar la Piatra Neamţ, începând din octombrie 1934, s-a bucurat în timp de colaborarea unor personalităţi de prima mărime ale culturii româneşti. Printre ele, amintim pe Dimitrie Gusti, Ion Simionescu, Ion Băncilă, Dimitrie Focşa (fost director al Şcolii normale "Gh. Asachi" din Piatra Neamţ şi, apoi, ca director şi profesor al Liceului "Spiru Haret" din Bucureşti a fost profesorul adorat şi elogiat în scrierile lor de Mircea Eliade şi C-tin Noica), G.I. Kirileanu ş.a.

Vom evoca aici colaborarea academicianului ION BĂNCILĂ în numărul triplu, ianuarie - martie 1941. Ne îndeamnă la aceasta două elemente: 1) se împlinesc de atunci 60 de ani; 2) autorul a fost sărbătorit recent (2.02.2001) de Academia Română la împlinirea vârstei de 100 de ani. La Sesiunea festiva a Academiei Române s-a facut propunerea ca Barajul Bicaz să poarte numele "Academicianul Ion Bancila" in locul vechiului nume, V.I. Lenin, aceasta intrucât grandiosul baraj a fost construit acolo dupa avizul geologic al marelui specialist, fara pereche in sud-estul Europei.

Valoarea excepţionala a concepţiei lui geologice a fost confirmata şi prin adoptarea ei de către geologi din Bulgaria şi Iugoslavia care, renunţând la vechile lor concepţii, l-au consultat, ca pe o autoritate, în constructia de baraje în ţările lor.

Studiul la care ne referim, "Cutremurele de pământ" (pp. 1-10), reprezintă stenograma, facuta de Mircea Mirejeriu, a conferinţei cu acelaşi titlu ţinuta la Piatra Neamţ, în 5 decembrie 1940, în organizarea Asociaţiei profesorilor secundari din Piatra Neamţ.

D stinşul savant, apreciat în toată lumea, s-a născut în comuna Scorţaru Nou din apropierea Brăilei, la 2.02.1901. Era fratele marelui filosof Vasile Băncilă (1897 - 1979). În 1924 şi-a luat licenţa la Facultatea de ştiinţe din Bucureşti, rămânând în invaţământul universitar până în 1947, când a fost brutal înlăturat. În 1936 a obţinut doctoratul cu teza "Alcătuirea geologică a munţilor Haşmaş şi Ciuc". Fiind nevoie de el în descoperirea zăcămintelor de petrol (pentru "Sovrom petrol") şi fixarea construcţiilor hidrotehnice, a fost folosit (chiar exploatat), spre norocul nostru. De curând, i-a aparut cartea "Arc peste timpuri, 1901 - 1999".

Traian CICOARE

Catedrala Sfînta Teodora de la M-rea Sihăstria

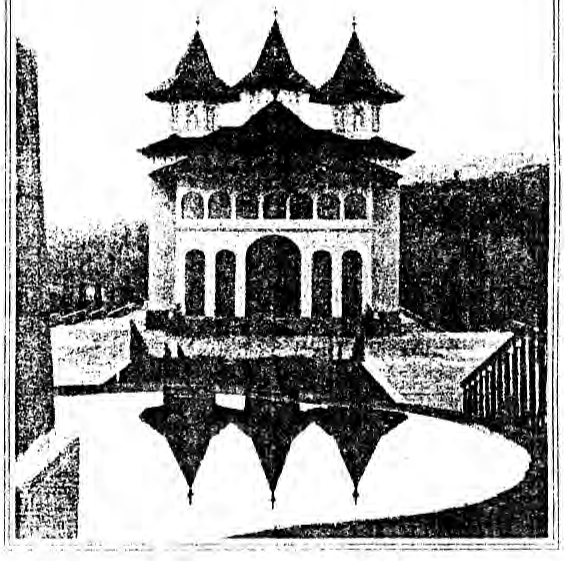

ARTE & MEŞERII ARTE & MEŞERII ARTE & MEŞERII ARTE & MEŞERII ARTE & MEŞERII ARTE & MEŞERII

PATRU ICONARI

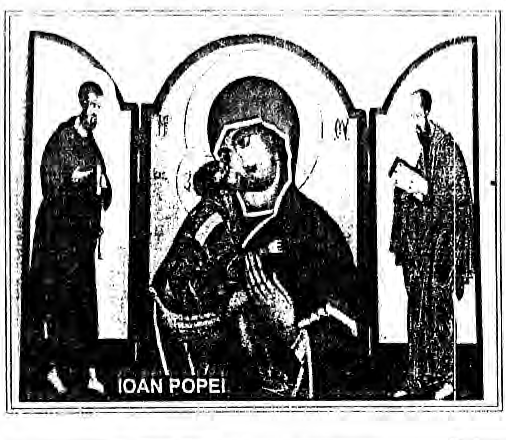

(Urmare din pag. 2)

Pe redomina, în aceste icoane, *ceruleumul*, albastrul, acela infinit pe care îl căutau pe pînză sau pe perete primii pictori creştini.

Icoanele sale sînt înduioşătoare, aparent naive, icoane ieftine, pe care orice ţăran ajuns la iarmaroc le va cumpăra, împăcîndu-şi sufletul pentru cine ştie ce păcat presupus sau real.

Cei patru iconari se completează de minune, icoanele lor dialogînd între ele, cu publicul, cu pămînturi, cu creştinii aflaţi în preajma Sfintelor Sărbători de Paşti.

Expoziţia îţi se vrea o şovedanie şi un indemn la amintire şi penitenţă.

MARTIE LA HUMANITAS

În seria MEMORII/ JURNALE/ CONVORBIRI

Monica Lovinescu - La apa Vavilonului II

În acest al doilea volum al amintirilor Monicai Lovinescu, acoperind deceniile şapte şi opt, personajul principal devine microfonul Europei Libere, seismograf al schimbarilor prin care trece intelectualitatea occidentala, dar mai ales şansa de formare a conştiintelor pentru ascultatorii din România aflată sub ocupaţie comunistă. În a doua jumatate a deceniului şapte incep să soseasca la Paris tot mai mulţi scriitori şi artişti români, între care Constantin Noica, Nicolae Manolescu, Nichita Stanescu, N. Steinhardt, Cella Delavrancea, Horia Bernea Întâlnirile lor cu Monica Lovinescu, Virgil Ierunca, Mircea Eliade, Eugen Ionescu sau Emil Cioran devin revelatoare pentru atmosfera din ţară, dar şi pentru caracterul şi destinul fiecaruia. Mai '68 la Paris, invadarea Cehoslovaciei, miscarea initiata de Paul Goma şi atentatul impotriva Monicai Lovinescu sunt evenimentele care marchează aceasta perioada.

În colecţia CARTEA DE PE NOPTIERĂ

Andrei Makine - Pe vremea fluviului Amur

Romanul începe ca un basm: a fost odată, undeva, la capătul lumii, un fluviu care se numea Amur. A fost odată o prietenie mare între trei băieţi mici. A fost odata o lume de zapada aflata sub o vraja despre care este interzis sa vorbeşti: o vrajă rea. Acolo e frig şi foame, frumuseţea femeilor nu se vede de sub hainele groase, dragostea se reduce la un cuvânt banal, iar amintirile batrânilor sunt taine de nepatruns. Băieţii cresc şi sunt pe cale sa devina bărbaţi: Războinicul, Poetul, Don Juanul.

"Şi Preşedintele e naşpa..."

Într-o emisiune a unui post de televiziune un copil [illegible] emoţie, la început, şi cu [illegible] mai apoi.

[illegible] cunoaştem că nivelul [illegible] limbii constituie un criteriu [illegible] al civilizaţiei, şcoala [illegible] cultivarea limbii [illegible] cu [illegible] cu [illegible] [illegible] [illegible]

Ion Creangă

Povestea lui Stan Păţitul sau CIUDATUL PACT CU DIAVOLUL

Ciudatul pact cu diavolul nu are izvorul într-o greşeală de comportament. Nu e vorba despre un pact facut de Faust cu Mefisto, cu obligaţii de ambele părţi şi pecetluit cu sânge. Totul porneşte de la o întâmplare insuficient controlată... să urmărim faptele.

Într-o zi Stan se duce la pădure să aducă un car de lemne. Pe la prânz, acestea! Ba zău, am muncit de-a dat acrândul-se foame, şi a stors-o şi trăzărit, bulzul de mămăliga, a mâncat-o şi a săturat şi ce-i e, rămas a pus pe un colţ de copac cu gândul "că poate l-a găsi vreo lighioaie ceva, l-a mânca şi-a zice bodaproste".

În aceeaşi zi Scaraoţchi face o şedinţa operativa în iad, trimiţându-i pe draci în lume ca sa-i aţâţe pe oameni şi "să le faca pacoste".

Dracul care şi-a ales padurea ca teren de corupţie nu-l mai găseşte pe Stan dar dând peste boţul de mamaliga îl înghite hulpav. Reintors în iad Scaraoţchi îl ia la întrebări:

- Ei, copile, ce isprava ai făcut? Câte suflete mi-ai arvonit? Să-ţi aud solia!

- Ia, mai nimica stăpâne (...) se vede c-am pornit într-un ceas rău. Vremea a fost prea dimpotriva cum ştiţi, şi numai un om a venit aici în padure, dar şi acela a scapat de mine, căci am dat în urma lui târziu, tocmai când el se dusese. Noroc numai ca am gasit pe o teşitură un boţ de mămăliga, de-am mâncat ca-mi gârâiau maţele de foame. Alta nu mai ştiu nimica, întunecimea voastra!".

De aici îşi trage vlaga desfăşurării povestirea despre Stan Păţitul.

Satanael, îngerul decazut dupa cum se ştie a fost un dizident. Facând parte cândva din "cadrele" raiului nu poate sa nu respecte unele din canoanele acestuia. Prinzându-l pe diavolul care s-a dus în padure ca n-a spus bodaproste pentru mămăliga luata de pe ciot şi necajit de încalcarea protocolului, îl condamna pe culpabil să-şi ispăşească vina prin trei ani de muncă în slujba lui Stan Păţitul. La aflarea numelui tânărului sau argat - Chirică - Stan are o umbra de îndoiala: "Măi, parpalecule, nu cumva eşti botezat de sfântul Chirică Şchiopul (cu picior copitat-n.n.) care ţine dracii de par:"

Chirică de cum se angajeaza, trebuie lui Stan merg suspect de bine. Umbra de îndoiala prinde un oarecare contur puţin mai târziu, când Stan îi spune: "Al dracului băiet! Parcă eşti cel de pe comoara, măi, de ştii toate cele!" Banuiala devine certitudine în momentul în care, la insistenţele lui Chirică, Stan Păţitul se tocmeşte să secere şi să adune în girezi grâul unui boier. Seara, cei doi se culcă în preajma lanului. Când Stan se trezeşte în dreptul zorilor de zină "se sparie de ce vede: totul era alb, mânturi. În locul grâului de pe câmp, vede ca-i ţine o gireadă mare şi două mai mici asezate pe colmez dealului" (...) atunci lui Stan tot părul i s-a suit în vârful capului de frică". Boierul îi spune limpede: "N-am crezut că am de a face cu dracul". Stan se apără trântind o mânciuna gogonata: "Ferească Dumnezeu, cucoane, cruce de eur cu noi în casa! Departe de pe locurile acestea! Ba zău, am muncit de-a dat inima-n noi". Boierul reia mai târziu: "Şi chiar de nu-i fi tu (Ioşă Lerucea, tot n-aţi umblat cu lucru curat, însă ce am eu de sufletul vostru? Voi aveţi a da şuma".

Cât timp Stan a stat de vorbă cu boierul, Chirica a ajuns acasa cu gireada. Treierase, vânturase, macinase. Stan "când a mai vazut şi asta, nu mai ştia ce să

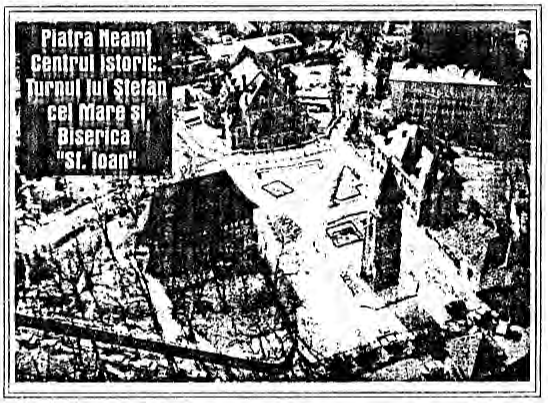

zica; mai că-i venea a crede ca şi el are a face cu dracul." (am zice ca era convins-n.n.)

Deschid aici o paranteza: Stan este o prada destul de uşoara pentru Chirică. Este influenţabil, lipsit de personalitate, lucru care ar putea fi motivat de o întâmplare din copilărie în care a capatat o dubla identitate: "De la o boala ce am avut când eram mic, mi-au schimbat numele din Stan în Ipate". Or, dupa cum se ştie, dubla identitate este mai puţin decât o identitate, este o depersonalizare. Am încheiat paranteza.

Chirica îl convinge pe Stan să se casatoreasca. Ar fi vrut el mai de mult să faca treaba asta, dar aşa cum zice Creangă: "până la 20 de ani se însoară cineva singur, de la 20 la 25 îl însoară alţii; de la 25 la 30 îl însoară o babă iar de la 30 de ani numai dracul îi vine de hac" (Aşa s-a şi întâmplat-n.n.)

În faţa argumentelor invocate de Chirica, Stan e stupefiat: "Mai, Chirică, tare mai eşti tu nu ştiu cum" (...) "mult stau eu şi mă gândesc în mintea mea, de unde ai tu atâta putere? Mai ca-mi vine sa zic şi eu ca boierul acela. Nu ştiu, naluca sa fii, om sa fii, dracul sa fii (în sfârşit!-n.n.) dar nici lucru curat nu eşti. Numai fir-ce-ar fi (a capitulat: "fa-te frate cu dracul până treci puntea"), asta nu ma priveşte ("nici usturoi n-am mâncat, nici gura nu-mi pute" - aşa o fi?). Mie unuia ştiu ca mi-ai prins bine, n-am ce zice!"

Casatoria fiind nu numai posibila ci necesară şi în mersul firesc al lucrurilor sa trecem uşor peste explozia de umor a lui Ion Creangă în cele trei ore la care participă cei doi eroi în scopul peţitului.

Chirica îl sfătuieşte pe Stan Păţitul să nu se însoare cu prima fata deoarece aceasta are trei coaste de drac ("e scumpă la râs"; lipsa umorului fiind un păcat care atârna greu). Cea de-a doua posibila mireasa este refuzată şi ea pentru ca are doua coaste de drac (este "păşină", o face pe smerita iar ipocrizia nu face casa buna cu sufletul omenesc cât de cât curat). Este aleasa cea de-a treia fata, deşi o coastă de drac are şi aceasta dar vom vedea că lucrurile se vor rezolva bine până la sfârşitul povestirii.

Simt nevoia aici să deschid cea de-a doua paranteza în legătură cu "iadul popular" al lui Ion Creangă.

Descrierea infernului facută de Creangă este foarte sumară. Nu avem de a face cu smoala din cazane unde fierb sufletele păcătoşilor, cu râurile de foc şi cu torturile veşnice. În "Danila Prepeleac" iadul este undeva în fundul balţii cu raţe unde Danilă şi-a pierdut toporul. În "Ivan Turbinca" avem de a face cu o adunare de diavoli în casa bântuită a boierului unde Ivan îi strânge pe toţi dracii în turbinca sa miraculoasa, precum şi cu iadul propriu-zis unde eroul petrece şi chefuieşte. În "Stan Păţitul" nu prea avem detalii asupra infernului dar în orice caz acesta nu este terifiant. Ne trage atenţia însa o discuţie a lui Scaraoschi cu diavolul trimis în padure. La întrebarea daca aceste a zis bodaproste dupa ce a mâncat bulzul de mamaliga, diavolul raspunde cu candoare:

- Ba n-am zis nimica, stapane!

- Aşa? În loc sa-ţi dai osteneala ca sa afli până şi gândul oamenilor, tu nu ştii macar nici ce vorbesc ei?

Ce vorbesc şi ce gândesc oamenii...

Deschis cea de-a treia paranteza.

Înţelegerea unei carţi este data de înţelegerea altor carţi, a altor cunoştinţe şi conştiinţe şi din acest punct de vedere nu putem f. virgiuu nicio data. Înţelegerea unei cărţi este data şi de înţelegerea propriei vieţi. Nu sunt singurul care a traversat experienţa comunismului ci zeci de milioane de oameni. Am importat comunismul cu "rigurosa" sa ideologie şi cu întreaga sa logistica: închisori, lagare, poliţie politica, judecaţi arbitrare, pedepse absurde, execuţii lipsite de orice justificare, detenţii crunte, torturi, suspectarea fiecarui individ în parte. Suntem marcaţi de securitatea instruita de KGB, de spionarea terifianta a fiecarei activitaţi, gest, vorba, cuvânt scris (corespondenţa) sau transmis prin telefon. N-am putut scapa nici o clipa de baleiajul mintii şi al sufletului.

Totdeauna l-am citit pe Creanga cu plăcere şi bucurie. Dar pe parcursul lecturii lui Stan Păţitul - de la pasajul pe care l-am citat - am fost secondat de un sentiment de nelinişte. Pot sa-l citesc pe Creangă facând abstracţie de informaţia şi de experienţa mea? Când ştiu ca sunt supravegheat în mod continuu cum sa scap de permanenta agresiune a "celuilalt"?

Ştiu ca nu astea au fost intenţiile lui Creangă. Îl citesc pe Creanga de data aceasta împotriva lui. Cartea nu-i mai aparţine. Prin simpla ei lectură a devenit a mea. Aşa mi se întâmplă şi cu celelalte carţi.

Iadul nu e undeva într-o groapa, Iadul e pe pământ. A demonstrat-o cu prisosinţa secolul de care tocmai ne-am despărţit: cu războaiele sale distrugătoare, cu instaurarea comunismului cu tot cortegiul de cazne şi chinuri, cu închisorile şi lagarele sale, cu sechelele sale de care sînt marcate sufletul şi trupul nostru, cu violenţele absurde care continua, cu neliniştile paranoice, cu întreaga noastră fiinţă paralizată de spaima şi de presentimente sumbre.

Iar eu .. eu sunt Stan Păţitul şi în premoniţia nevruta a lui Ion Creanga văd încă o data genialitatea lui.

Ed. COVALI

ANUL BRÂNCUŞI

(Urmare din numărul trecut)

În cele din urmă, după mai bine de un an de la plecarea din ţara - în 1904 - drumeţul îşi atinge ţinta. Îndurând privaţiuni, trăind mai mult din datorii şi neavând de cheltuiala decât câteva centime pe zi (provenite la început din bursa de 24 franci pe care i-o trimitea lunar profesorul Dimitrie Gerota), artistul începe să lucreze cu râvnă, găsind bunăvoinţa, înţelegere şi ajutor în rândurile unor compatrioţi grupaţi la "Asociaţia Studenţilor din Paris"; căci dintre aceştia organizează o loterie - lozul cel mare este lucrarea lui Brâncuşi intitulata L'Orgueil, iar câştigatorul se întâmpla sa fie studentul craiovean Victor N. Popp, om cu dare de mâna, care-l va ajuta de aici încolo să traverseze perioada de grea saracie. El îi va muta în primul rând "atelierul" primitiv din camera mansarda a imobilului din Place de la Bourse, nr.10, într-o alta mansarda, mai adecvată, mai puţin primitiva, în rue Dauphine nr.16 - nu departe de locuinţa lui Theodor Pallady.

Abia în exerciţiul bugetar 1905 - 1906, sculptorul va fi trecut pe lista bursierilor statului cu alocaţia modica de lei 600 pe an, suma ce nu-i va permite sa faca decât "unele studii sumare" - dupa însaşi mărturisirea lui - şi sa urmeze cursurile profesorului Mercie la Ecole Nationale des Beaux-Arts, unde-l gasim figurând efectiv cu începere din 23 iulie 1905.

Încă din primul trimestru, maestrul de sculptura şi desen îi da referinţe superlative, acordându-i calificativul "foarte satisfacator" pentru "asiduitate", "aptitudine" şi "progres"; lucru reiterat şi de directorul Şcolii, pictorul Leon Bonnat. Acesta afirma ca Brâncuşi face "progrese constante", urmeaza cursurile cu conştiinciozitate, şi ca Mercié îl socoteşte pentru sculptură ca având "o deosebita înclinaţie".

Se ştie ca artistul şi-a transportat întâia lucrare, bustul care reprezenta pe patronul restaurantului Le Gérant, cu o roaba până la Salonul Oficial francez. În preajma lui 1906, Brâncuşi, în afară de debutul de la Salonul Oficial, trimisese şi la "Salon d'Automne" două lucrări: *L'Enfant*, *L'Orgueil* şi *Portretul compatriotului G. Lupescu*. În acea epoca Brâncuşi a creat şi un frumos *Studiu de anatomie după ghips*; de asemeni, întâia versiune a *Muzei adormite* iniţial intitulata *Repaos*. Amprenta lui Auguste Rodin apare evidentă. De altfel, Brâncuşi mărturiseşte cu francheţe:

- "Făceam câte o sculptură pe zi, în genul lui Rodin. N-am mai putut trai în preajma lui, deşi mă iubea. "Făceam" ca şi el. Pastişam, inconştient, dar vedeam pastişa. Eram nenorocit. Au fost anii cei mai grei, anii căutărilor, anii de regăsire a unui drum propriu."

Barbu BREZIANU

(Continuare în numărul viitor)

Instituţiile extraşcolare şi predarea literaturii în şcoală

(Urmare din pag. 4)

În acest context, putem afirma, fără a exagera, că studierea literaturii, pe lângă însuşirea de cunoştinţe, are cel mai

scrisă abo
în cadrul
contempo
liber, acest lucru este fals şi problema care se pune nu se refera la dimensiunea, ci la modalitatea eficienta de folosire a acestuia.

Pornind de la definiţia data de Joffre Duazedier timpului liber ("un ansamblu de activităţi cărora individul li se dedică în mod liber, de bună voie şi cu plăcere, fie pentru a se odihni, fie pentru a se distra şi a-şi îmbogăţi informaţia sau a-şi completa în chip dezinteresat formaţia, pentru a-şi lărgi sau dezvolta participarea socială voluntară sau capacitatea creatoare, după ce s-a eliberat de obligaţiile profesionale, sociale şi familiale"), ajungem la concluzia că activităţile la care participă elevul în timpul liber, dozate raţional, alese cu ajutorul sfaturilor şi recomandărilor profesorilor, transmise cu tact şi discreţie, vor contribui la îmbogăţirea sistematică a vieţii sale spirituale, la creşterea volumului de cunoştinţe, la lărgirea orizontului cultural, la stimularea creativităţii fiecarui elev.

Fiind ştiut faptul că, în bună măsură, succesul elevului la învăţătură, dezvoltarea generala a tânărului sunt condiţionate de felul în care acesta îşi întrebuinţează timpul liber, cadrul didactic este acela care trebuie, cu tact pedagogic, cu pricepere şi dăruire, să-l îndrume, să-l pregătească în vederea folosire optime a acestei secvenţe orare. De regulă, elevii se îndreaptă spre sursele de valori care pot fi utilizate la domiciliu (televizor, radio, presă, casete audio şi video, mai nou, internetul), iar în mediul uman şi spre programele instituţiilor de cultură şi artă care nu întotdeuna sunt pe măsura posibilităţilor lor de înţelegere sau, şi mai grav, nu oferă cele mai valoroase exemple de comportament. Din această cauza este necesară intervenţia adultului, dar aceasta trebuie să fie făcută cu discreţie, din culise, oferindu-i elevului posibilitatea să selecteze fapte şi activităţi, să stabilească priorităţi şi opţiuni şi, în acelaşi timp, să aibă sentimentul că el este suveran pe modul de a-şi organiza şi petrece timpul liber. (va urma)

Cetatea Neamţului

DEZVOLTAREA COMPETENŢELOR DE CITIRE ŞI DE SCRIERE ALE ELEVILOR

Tratarea diferenţiată a elevilor în lecţiile de citit-scris

Învăţarea scrisului se realizează într-o strânsă legătură cu cititul, la baza cărora stă metoda fonetică analitico-sintetică. Pe tot parcursul procesului de predare-învăţare se pune accent pe folosirea *fişelor de recuperare* pentru elevii cu mari dificultăţi de învăţare, a *fişelor de reînvăţare*, corespunzătoare unui obiectiv de fixare sau consolidare şi a *fişelor de dezvoltare*, cu sarcini complexe pentru elevii cu ritm rapid de învăţare. Voi prezenta în cele ce urmează, modalităţi ce pot fi folosite în activitatea la clasă pentru formarea deprinderilor de scriere corectă, având în vedere că la clasele I şi a II-a se utilizează mai mult analizatorii verbali, auditivi şi vizuali iar la clasele a III-a şi a IV-a, modalităţile vor depăşi empiricul, intuitivul prin utilizarea noţiunilor de la situaţional, practic şi individual, la teoretic-ştiinţific.

La clasa a II-a în cadrul unei lecţii în care se cere elevilor să recunoască toate semnele de punctuaţie învăţate, activitatea diferenţiată pe grupe se poate desfăşura astfel:

Elevii cu dificultăţi de asimilare vor fi solicitaţi să completeze cu semnele de punctuaţie învăţate, textul de pe fişă: *"Gheorghiţă şi Ana merg spre şcoală ( ) Gheorghiţă o întreabă pe Ana ( ) ( ) Ana, unde vom pleca în excursie ( )*

( ) Vom merge la Sinaia ( ) ( ) Ce bucuros voi fi în această zi ( )"

Elevilor care necesită sprijin în asimilarea cunoştinţelor li se va cere să pună semnele de punctuaţie şi să sublinieze numai propoziţiile exclamative şi interogative: *"Cine vine ( ) E lupul ( ) Cum şi-a prefăcut vocea ( ) Vrea să-i mănânce pe iezişori ( )"*

Elevii care nu au dificultăţi în folosirea semnelor de punctuaţie vor efectua compuneri de propoziţii enunţiative, pe care să le transforme, succesiv, în propoziţii exclamative şi interogative şi în care să folosească *semnul exclamării* (!), *semnul întrebării* (?) şi *punctul* (.)

Pentru înţelegerea rolului cratimei, începând din clasa I, la ora de comunicare pot fi utilizate cu bune rezultate, exemple de tipul celor inspirate "din poezia "Gospodina". Voi utiliza următoarea tehnica didactică: scriem pe tablă versurile în forma nu şi fără cratima.

Greu mi-i cu gospodina O furnica duce în spate. *"Sir-arabul* Şi sunt grăbita *Cu mult cu mult mi-i greu!* Că îmi este cas-negrijită

Cuvintele care se scriu cu cratimă vor fi scrise cu creta colorată pentru a concentra atenţia asupra lor şi a influenţa percepţia şi formarea unor reprezentări clare. Se analizează apoi fiecare expresie, cerând elevilor să găsească cuvintele

Demersul didactic, pregătit judicios în prealabil, folosirea unei metodologii activ-participative, ce împlineşte activitatea frontală cu cea diferenţiată, instrumentele de evaluare bine concepute şi utilizate cu tact, reprezintă condiţii favorabile înlăturării cauzelor nerealizării depline a obiectivelor de referinţă propuse pentru fiecare disciplină.

Învăţătoare Stela ANDREI
Şcoala cu clasele I - VIII,
Ştefan cel Mare

Stimularea formării deprinderilor de scriere ale elevilor

În clasa I, elevii şi-au însuşit deprinderile şi capacităţile elementare de exprimare scrisă. În clasa a II-a, am pus accentul pe o scriere sigură, cursivă în care fiecare literă în parte să fie lizibilă şi legată corect cu celelalte litere în interiorul cuvântului. La începutul acestei clase am revenit asupra trasării conturului literelor, precum şi a legăturilor dintre ele. Am ţinut cont de faptul că elevii vin la şcoală după o perioadă de vacanţă şi că ver scrie mai urât decât la sfârşitul clasei I.

Exersarea atentă şi eficientă a exerciţiilor pot îmbunătăţi scrisul, dacă în cursul unei zile se consacră scrierii mai multe secvenţe în cadrul disciplinelor unde se poate realiza acest lucru.

Calitatea şi eficienţa exerciţiilor pentru dezvoltarea cursivităţii scrierii au depins în mare măsură de modul cum acestea au fost planificate pe o perioadă mai lungă, un semestru sau un an şcolar. În vederea planificării lor a trebuit să cunosc foarte bine care a fost calitatea scrisului la elevi la finele clasei I şi prevederile programei şcolare pentru clasa a II-a.

Practica a dovedit ca atunci când organizez asemenea exerciţii de scriere trebuie să am în vedere: orientarea spre un scop şi indicarea exacta a obiectivelor operaţionale; compararea scrisului elevului cu modelul; conştientizarea diferenţelor; conştientizarea rezultatelor (calificativelor) obţinute prin aprecieri individuale şi colective; justificare unităţii exerciţiilor care contribuie la realizarea unui ritm mai rapid de scriere; explicarea operaţiilor de orientare spre un scris corect, curat şi care se conformează normelor.

Modelele prezentate şi demonstraţiile practice au fost obligatorii la orele în care s-a scris, deoarece elevii au nevoie în primul rând să li se reamintească cum se scrie o literă corect şi care sunt legaturile ei cu alte litere. Urmarind mişcarea mâinii, indicaţiile şi explicaţiile mele, elevi au început sa scrie corect respectând atât grafia, cât şi structura gramaticala a cuvintelor şi propoziţiilor.

Pentru elevii din primele clase, liniatura este un auxiliar util, de aceea este necesar a se respecta programa şcolară, care prevede ca treptat, pe parcursul clasei a II-a să se treacă la liniatura dictando de pe caietul tip II. Cursivitatea scrisului în clasa a II-a se diferenţiază de la un elev la altul, de la clasă la clasă. Acum am observat ritmul diferenţiat al scrierii. Reglarea acestui ritm în cadrul orelor de limba şi literatura română are o mare importanţă, iar alegerea metodelor adecvate a depins de atitudinea mea faţă de elev, de modul cum am ţinut cont de personalitatea fiecăruia.

Un aport deosebit în realizarea cursivităţii scrisului şi-au adus şi alţi factori dintre care amintesc: educarea voinţei şi manifestarea unui interes pozitiv faţa de exerciţiile de scriere; caracteristicile anatomo-fiziologice, în special: modul de funcţionare a sistemului nervos, dezvoltarea musculaturii fine, acuitarea vederii, gradul de concentrare a atenţiei. Am convins elevii care scriu prea repede ca dacă vor scrie mai lent, scrisul lor va fi mai frumos, iar pe cei cu ritm lent nu i-am îndemnat să se grăbească ci am căutat să înlăturr cauzele care fac ca mişcările scrisului lor să fie lente.

Un alt mijloc eficient de îmbunătăţire a scrisului a fost alegerea opţionalului legat de scriere, disciplina caligrafie, care a avut drept obiectiv formarea la elevi a unui scris precis, citeţ, cursiv, regulat, ordonat şi estetic.

Ioan VĂTCĂ
Şcoala Nr. 6, Roman

Modalităţi eficiente de evaluare a competenţelor de scriere şi de citire ale elevilor

Pentru formarea şi evaluarea competenţelor de citire şi de scriere ale elevilor folosesc cu succes jocurile didactice. Evaluarea prin joc se poate realiza în orice moment al lecţiei, la toate disciplinele. Astfel, o "poezie problemă" verifică atât deprinderile de calcul, cât şi capacitatea de receptare a mesajului oral sau scris a elevilor de clasa I şi a II-a. "În grădina sa, Andrei / Are pomi: cireşi sunt trei, / Caişi cu vreo doi mai mulţi / Şi opt piersici mai micuţi. / Spune-mi acum, dacă vrei, / Câţi pomişori are Andrei?"

Pentru învăţarea citit-scrisului, în cazul şcolarului mic, un rol important îl are mediul, sala de clasă în care copilul are nevoie de o atmosferă relaxanta, care să invite la lectură. La amenajarea sălii pot contribui şi elevii prin diferite lucrări, care pot constitui tot atâtea modalităţi de evaluare. Şcolarii vor fi solicitaţi şi îndrumaţi sa scrie enunţuri simple (în cazul celor de clasa I) sau compuneri ce vor fi ilustrate de desene şi ilustraţii. Lucrările vor fi expuse în clasă şi vor rămâne la îndemâna copiilor.

Ir ciclul de dezvoltare, se pot realiza, sub îndrumarea învaţatorului, reviste şcolare, acest tip de activitate motivându-i pentru a-şi perfecţiona deprinderile de citire şi scriere.

Învaţătorul evaluează capacitatea elevilor de a aplica acele cunoştinţe dobândite. Pentru a demonstra valoarea instrumentala a citit-scrisului se poate iniţia o activitate de corespondenţă şcolara. Copiii comunică şi se informează corespondând prin scriscri sau cu ajutorul computerului. Dacă, pe rând, fiecare şcolar este invitat să completeze jurnalul clasei, el va putea să-şi demonstreze competenţele dobândite.

Evaluarea scrierii ca instrument de lucru va urmări trei aspecte: tehnic (poziţia corecta, folosirea instrumentelor), grafic şi ortografic. Deprinderile ortografice şi de punctuaţie se mascara şi se apreciaza prin diferite tipuri de exerciţii: exerciţii de recunoaştere, de grupare, de completare, de exemplificare; copieri simple, selective, creatoare; dictari; autodictari, compuneri gramaticale.

O alta modalitate eficienta, mai ales la clasa a IV-a şi mai puţin folosita, este lucrul în echipa, diferit de tradiţionala activitate pe grupe. Pentru aceasta este necesară o foarte buna cunoaştere a elevilor, pentru a realiza o grupare care să-i motiveze pe elevii cu rezultate bune şi să-i încurajeze, să-i ajute pe cei cu dificultăţi; o libertate de mişcare a şcolarilor în timpul activităţii şi o reconsiderare a relaţiei învăţător - elev, aceasta trebuind să devină o relaţie interactivă.

Activitatea în echipă presupune rezolvarea sarcinii didactice de către toţi membrii echipei. De exemplu, elevi împărţiţi în grupe de către 5 - 6 membri, primesc un text accesibil din punct de vedere al conţinutului şi întinderii. Se pot alege diferite variante de lucru: a) sarcini comune pentru toate grupele pe textul integral (citirea textului, alcatuirea planului de idei şi a rezumatului, citirea pe roluri, caracterizarea unui personaj, dramatizarea etc.); b) sarcini comune pentru toate grupele pe fragmente din text, astfel încât, la sfârşitul lecţiei sa se realizeze unitatea de conţinut prin contribuţia fiecărei grupe; c) sarcini diferenţiate de la o grupă la alta. Se vor aprecia produsele obţinute şi întreaga echipa.

Cititul şi scrisul sunt achiziţii fundamentale, de soliditatea acestora depinzând succesul în învaţarea şcolară. De aceea este necesara folosirea unor modalităţi variate şi stimulative de evaluare a acestor competenţe indispensabile muncii intelectuale.

Înv. Carmen Munteanu
Şcoala nr. 10, Piatra-Neamţ

Rubrică coordonată de Dan AGRIGOROAE

▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Olimpiada de Cultură civică — Faza judeţeană, 3 martie 2001

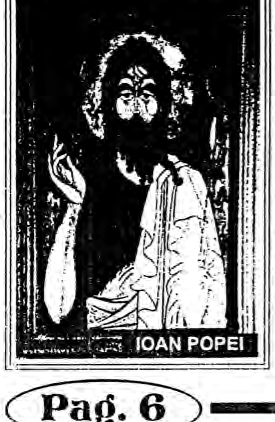

Faza judeţeană a Olimpiadei de Cultură civică a adus, din nou, în atenţia elevilor, obiectivele şi conţinuturile acestui obiect de studiu: cooperarea, toleranţa, dezvoltarea spiritului de responsabilitate cât şi importanţa cunoaşterii şi respectării drepturilor şi libertăţilor omului în general şi ale copilului în special. Toate aceste obiective stau la baza formării unui bun cetăţean, un cetăţean cu spirit civic, responsabil, care ştie că demnitatea şi dreptatea sunt valori ale unei societăţi democratice şi toţi avem obligaţia de a le cultiva şi apăra.

Fiind considerat un concurs de excelenţă, această olimpiadă a avut ca temă generală o problemă de mare actualitate şi importanţă, "Demnitatea persoanei în societatea democratică". Spun că este o temă de actualitate şi de mare importanţă pentru că şcoala are menirea de a cultiva la elevi respectul, cinstea, omenia şi toleranţa fără de care democraţia nu poate să-şi exprime esenţa sa, puterea poporului, putere care stă în responsabilitatea de care acesta dă dovadă, dar şi de demnitatea acestuia.

La faza judeţeană a Olimpiadei de Cultură civică au participat 45 de elevi din clasele a III-a a IV-a şi 49 de elevi din clasele a VII-a şi a VIII-a. La toate etapele olimpiadei, elevii participă în cadrul echipajelor formate din doi elevi din clasele a III-a sau a IV-a, a VII-a sau a VIII-a, din cadrul aceleiaşi unităţi şcolare (echipajele pot fi omogene sau neomogene). Acest mod de lucru, prin colaborarea membrilor echipajului, nu reprezintă o noutate pentru elevi, întrucât lucrul în echipă, cooperarea şi toleranţa sunt obiective majore ale lecţiilor de Cultură civică. Prin acest procedeu elevii sunt învăţaţi să lucreze cu oamenii, nu numai cu cărţile. Cultura civică are ca scop transformarea elevului de azi, care are ca parteneri principali cărţile, în cetăţeanul de mâine, care va avea ca parteneri sociali sau de afaceri oameni diferiţi de el, dar cu aceleaşi drepturi şi obligaţii ca şi ale lui.

De altfel, importanţa care se acordă cunoaşterii de către elevi a drepturilor lor ca oameni a fost dovedită şi de subiectul primit de concurenţii claselor a III-a, a IV-a, care au avut de realizat o compunere şi un afişaj (desen, pictură) prin care să prezinte şi să ilustreze unul dintre drepturile: dreptul la o familie, dreptul la educaţie şi informare, dreptul la joacă, odihnă, recreere, dreptul de a exprima propria părere şi dreptul la asistenţă medicală. Prin lucrările realizate, elevii au dovedit că-şi cunosc drepturile, ştiu cum să lupte pentru ele, pentru a le fi respectate, fapt care a fost răsplătit pe măsură:

- un loc I obţinut de echipajul Şcolii nr.10 Piatra-Neamţ, format din elevele Seserman Diana şi Ţuţurman Alexandra, cl. a IV-a, pregătite de doamnişoara învăţătoare Carmen Munteanu. Acest echipaj a obţinut 98 de puncte (9,80);
- cinci locuri II obţinute de elevi ai Şcolilor nr.10, 12, 4, 2 PNeamţ, pregătiţi de doamnele învăţătoare Vodă Rodica, Nanu Viorica, Urdă Gabriela, Văscu Viorica, Vasiloaei Elena, Bârsan Lucia. Elevii clasaţi pe locul II au obţinut nota 9,75;
- şapte locuri III obţinute de elevi ai Şcolilor nr.10, 12 PNeamţ şi Şcolilor nr.8, 9 Roman cu nota 9,65.

Subiectul pentru clasele a VII-a - a VIII-a a cerut elevilor să elaboreze un proiect pentru soluţionarea problemei violenţei în şcoală, pornind de la prezentarea cauzelor care generează violenţa la unii elevi, identificarea drepturilor încălcate, prezentarea soluţiilor pentru rezolvarea acestei probleme şi a unui plan de acţiune. Lucrările foarte complete şi ingenios elaborate, au dovedit pe lângă buna pregătire a elevilor şi actualitatea temei puse în discuţie. Violenţa este o problemă cotidiană, este o problemă a străzii şi a familiei, o problemă prezentată în mass-media şi o problemă a şcolii. Lucrările au arătat că elevii sunt cei mai buni cunoscători ai cauzelor comportamentului violent al unor colegi de-ai lor, ei sunt şi cei mai indicaţi a li puşi să găsească soluţii pentru rezolvarea acestei probleme, soluţii de genul "să-i iubim şi nu ne vor mai uri", "să-i ajutăm şi nu să-i ignorăm" sau "educaţia părinţilor este cauza violenţei copiilor".

Astfel de soluţii însoţite de planuri concrete de acţiune au dus la obţinerea următoarelor rezultate:

- un loc I, obţinut de elevele Pârjolea Geanina şi Bordeianu Oana Steluţa, de la Şcoala nr.12 PNeamţ, pregătite de profesor Vasile Filimon, care au obţinut nota 9,70;
- 10 locuri II obţinute de elevi de la Şcolile nr. 10, 12, 2 PNeamţ, Mărceni Bicaz, Şcoala nr.1, 9 Roman, elevi pregătiţi de profesorii Vasile Filimon, Popârda Rodica, Simionel Margareta, Lăpuşneanu Beatrice;
- opt locuri III obţinute de elevi ai Şcolii nr.10, 4 PNeamţ, Liceului cu program sportiv PNeamţ, Şcoala nr.9 Roman, elevi care au obţinut nota 9,60.

Interesul elevilor pentru tematica orelor de Cultură civică şi pentru participarea la olimpiadă, faza judeţeană, este demonstrat şi de notele mari obţinute de aceştia. Astfel, cea mai mică notă obţinută a fost 9.

Consider că această acţiune a venit, încă o dată, să întregească preocuparea profesorilor şi elevilor pentru buna lor pregătire civică, pentru dezvoltarea spiritului cetăţenesc - responsabil care să-i ajute să se implice în situaţii în care este nevoie de acţiune socială.

Prof. Rodica POPÂRDA

"ACESTE CUVINTE CARE FAC DRAGOSTE"

(Urmare din pag. 1)

Este vorba, mai intîi, de originala viziune a lui Jean Burgos (*Pentru o poetică a imaginarului*) despre limbajul poetic, pe care îl structurează dinamic, în funcție de coordonatele spațiu - timp, propunînd trei ipostaze lirice: eroul, antieroul, magicianul. Umplerea spațiului textual și încercarea de a învinge timpul duc la o scriitură a revoltei într-un regim antitetic caracteristic eroului; conturînd o tematică a împotrivirii și a confruntării. Spaima de timp și refugiul în spații închise, specifice antieroului, se concretizează în scriitura refuzului și regimul eufemistic. Cea mai interesantă ipostază, în contextul în care definește cel mai bine lirica stănesciană, izvorăște din acceptarea timpului și înlocuirea treptată a spațiului profan cu unul imaginar, sacru. Este scriitura vicleșugului, al cărei regim dialectic oferă o viziune liniștitoare asupra lumii pentru că nu exclude nimic și conferă un sens fiecărui lucru, prelungind ființul în infinit: *"jocul viclean cu timpul / înșfăptuiește treptat atît de bine / veșnicia, încît, într-o bună zi, pe pagina, / omul se deșteaptă zeu."*

Cît de mult a putut să înșele celebra afirmație a lui Nichita "limba română este patria mea" se demonstrează chiar în acest punct. Foarte departe de contextele patriotismului desuet, ea se dovedește a fi mai curînd un dicton de luare în posesie a unui spațiu privilegiat înăuntrul limbii, limbă al cărei "pămînt numit România" doar poetul știe să-l fertilizeze, recunoscîndu-și doar lui privilegiul de a rodi în primăvara creației: "A fi sămînță și a te sprijini / de propriul tău pămînt." *(A unsprezecea elegie)*

Patria de cuvinte a lui Nichita reflectă în nadir universul real, acaparîndu-l pînă cînd toate obiectele se dizolvă în cuvinte, transfigurîndu-se printr-un fals mimetism: *"Arbor invers am rămas, rupt din sfera / cu sfera aceasta aidoma, geamănă" / Și totul îmi pare știut, dar nimica / din ceea ce știu cu ceea ce este nu se aseamănă."* *(Arbor invers)*

Drumul invers, de la semnificat la semnificant, aduce în discuție un al doilea punct de vedere, aparținînd de această dată unui poet american. Allan Edgar Poe, exasperat probabil de opacitatea criticii în receptarea noii lirici, se preface că descoperă secretul creației, oferind profanilor o rețetă inedită în celebrul eseu *Filosofia compoziției*. El invită asupra magiei evocatoare, asupra ce ului sfînt al cuvîntului, care are ascuns chiar de la începutul procesului de creație sub forma unui ton insistent, pe care poetul încearcă să-l prindă cu ajutorul materialelor sonore ale limbajului. Sunetele se vor lega apoi în cuvinte și din gruparea lor se vor obține motive care vor genera și un sens, dar poemul nu va mai transmite neapărat ceva, el mulțumindu-se să fie.

Poezia *Cuvîntul tonului*, care deschide volumul *Noaun și semne*, ar putea fi considerată *The Philosophy of the Composition* a lui Nichita Stănescu. Mai degrabă decît conceput ca o "structura premeditat simfonica" pe tema morții în înțelesul pe care îl dă Ștefania Mincu, întregul volum aduce cu o odisee modernă în care cuvîntul sufera numeroase avataruri de-a lungul unui itinerariu inițiatic în care parcurge niște etape necesare învestirii lui cu puteri demiurgice, drum invers în *no man's land*.

Neliniștea chinuitoare a începutului, ezitarea dureroasă printre ademenitoarele cuvinte, căutarea îndîrjită a cuvîntului primordial, făuritorul operei, iata tema poeziei *Cautarea tonului: "Înger? / Nu, nu e bine înger!"*

Un șialom printre nume proprii, un roi de citate ce sugerează tentația modelelor, reluarea și abandonarea temelor mai vechi sînt tot atîtea căi parasite în efortul de a primi mesajul zeilor: *"A fi sau a nu fi /aceasta-i întrebarea. / Bineînțeles că aceasta-i întrebarea! / Absolut bineînțeles că aceasta-i întrebarea. / Mă și mir ca a mai fost pusă."*

Volumul se încheie, într-o victorioasă simetrie, cu revelarea *Tonului* fundamental, pentru care, în spiritul liricii moderne, se renunță la toate temele tradiționale, de la descrierea eului poetic, ilustrat metonimic prin cuvîntul "trup" *("Mă voi dezobișnui și eu de trup")*, pînă la sacralizarea naturii *("Am să mă dezobișnuiesc de stelele cerului")* sau la filosofia existenței umane *("Să mă dezobișnuiesc să trăiesc / mi-a trebuit doar o moarte cu omor.")*. Toate aceste "dezobișnuiri" de sprijinul solid al tradiției sînt etape necesare în procesul de creație al unui "Făt frumos al verbelor" în făurirea unui nou mit mitul cuvîntului. Poezia epilog *Nici 33 în lințoliu serii* este atît o incantație, datorită rarei eleganțe a liniei melodice, cît și o ultima sugestie a miracolului poetic ce topește vechile teme și vechile imagini într-un tulburator "altceva". Cele doua strofe indică tot atîtea trepte ale revelației poetice. Prima, sugerînd liniștea plină de tramusete a actului de creație, consfîntuie iluminarea, inspirația care ordonează după altă logică Universul : *"Am gîndit un mod atît de dulce, de a se mîntui două cuvinte, / încît în jos înfloresc florile, și sus înverzesc ierbi"*

Cea de a doua populează noul univers cu "necuvinte" creîncu-le din imagini ce decantează și sublimează realul după acea sintaxa atît de sugestiv numită de Burgos "scriitura vicleșugului": *"Am gîndit un mod atît de dulce / de a se întîmpina două cuvinte / de parcă unul verde ar înflori / iar florile s-ar ierbi"*

Pentru ca florile să se "ierbească", pașnica întîlnire dintre cuvinte nu mai este suficientă; coliziunea lor violentă este singura capabilă să dea naștere originalei limbi "poezești" a lui Nichita, în care pare a funcționa, la fel ca-n spațiile sacre, *coincidentia oppositorum*. "Dulce" este forma nouă ce reproduce discret muzica sferelor, brusca și oarecum brutala este doar încălcarea granițelor rigide ale paradigmei verbale. Nu definea Gerard Genette limbajul poetic ca fiind orice limbaj în jurul căruia apare "marginea de tăcere" cu rolul de a-l izola în mijlocul vorbirii cotidiene ? Limbaj ideal, fără hiatus, fără defect.

O ultimă precizare: această insistență asupra cuvîntului nu trebuie înțeleasă ca o izolare de enunț, care i-ar revela doar eventualele valențe stilistice. E mai curînd un termen generic pentru ineditele înlanțuiri sintactice ce rezultă din ruperea legăturii dintre semnificant și semnificat și a respingerii "funcției tranzitive" a limbajului.

Parcă André Breton, negînd forța de sugestie a cuvintelor în libertate, le prefera doar pe acelea "care fac dragoste".

CINE SE TEME DE LOGICĂ?

(Urmare din pag. 1)

Statutul special al acestei științe rezultă din modul în care apare ea: toate științele evoluează după un scenariu tipic, cunoscînd inițial o etapă de acumulări, o "copilărie", apoi una de afirmare și legitimare ("tinerețea"), urmînd ca autoritatea să să crească treptat, pe măsura eliminării erorilor proprii și a realizării idealului teoretic - al completitudinii.

Logica nu a respectat acest scenariu evolutiv. Pa s-a născut "gata maturizată", ca și "Athena din capul lui Zeus"; după cum s-a afirmat ulterior. Desigur, este vorba despre așa-numita Logica aristotelică (denumită "formală") care nu a mai fost refăcută structural, după publicarea ei în lucrarea "ORGANON" ("instrumentul").

Tratatul de logică amintit este cu adevărat un "instrument" care explica procesul gîndirii corecte ca rezultat al capacității de formalizare, adică de a opera cu forme (scheme) logice.

Pentru a înțelege conceptul de formă logica, lucru foarte la îndemîna oricui, trebuie mentionat ca logica aristotelica are trei niveluri: o logică a noțiunilor (denumite "termeni"), una a propozițiilor (denumite enunțuri sau "variabile") și una a inferențelor (denumite "rationamente") cu grade diferite de complexitate.

Cel mai simplu enunț posibil (denumit "categoric") este format din doua noțiuni (termeni): un subiect logic și un predicat logic, ca în exemplul dat de însuși Aristotel: "Toți oamenii sunt muritori", adică, notînd termenii cu S și P, «INVALID' FIELD: Object»

«INVALID' FIELD: Object» Toți S sunt P sau mai simplu SP. Iată deci o formă, fundamentala de altfel, în care poate încăpea orice conținut (toate manifestările sunt vertebrate sau Toți brazii sunt conifere etc.).

Deci corectitudinea logică nu depinde de conținutul formei, ci de corectitudinea forme: ca atare, adică de respectarea unor principii sau legi ale logicii, recte ale gîndirii corecte.

Autoritatea lui Aristotel a fost, cu adevărat imensă, așa încât posteritatea latina și cea medievala îl desemnau prin simplul apelativ "Filosoful".

O anecdotă (din pacate inspirata dintr-un caz real, povestit de Galileo Galilei în Dialoguri matematice și morale): vrînd sa arate prin luneta, unui confrate astronom, ca pe suprafața Soarelui se zăresc niște pete, acesta se uită, vede, recunoaște că le vede, dar îi raspunde lui Galilei că nu poate crede, chiar daca este evident, deoarece Aristotel a decretat ("Perifizeos") ca Soarele este corpul perfect!

Afistotelismul a fost un curent cuprinzând întreaga lume civilizată și făcându-se cunoscut atât sub forma aristotelismului latin cât și arab.

Este curios că prestigiul lui Aristotel și al logicii sale au crescut în timp. Una din conjuncturi ar putea fi subtilitatea simplă și înțeleaptă a logicii, care are meritul de a ne dezvălui ceea ce credeam ca știm mai bine decât oricine altul: cum funcționeaza propria noastra gândire.

Constatăm totodata ca unicitatea și originalitatea gândirii personale sunt devansate prin ceva comun și tipic, caci toate produsele cugetarii sunt rezultatul respectarii unor principii și legi aceleași pentru toți. Am îndrazni sa spunem ca nu numai mecanismele gândirii corecte sunt aceleași, la toți oamenii din toate timpurile și din toate locurile, dar și mecanismele erorilor cugetarii sunt aceleași.

Desigur, aceasta observație nu contravine realității privind diversitatea, originalitatea etc. continuturilor de gândire, unele producând știința, altele Arta, Filosofia, Teologia, adica cele 4 forme fundamentale ale cunoașterii.

Un astfel de mecanism al erorii a generat una din cîndatențiile logicii, anume "paradoxul".

Logica are o panoplie bogata in paradoxuri, unele mai cunoscute, altele mai puțin. Irau de notorietate o serie de paradoxuri logice circulând încă de pe vremea Stagiritului, altele au fost create de gândirea logică medievala sau moderna.

Impreuna cu alte dificultați intalnite, mai dificil de soluționat, întalnirea cu paradoxul generează o anume decizie și produce angoasa prin conștientizarea surprinzatoare a neputinței manifeste a cugetării în care fiecare dintre noi are o incredere aprioriea.

Să mai adaugam ca paradoxurile sunt de diferite tipuri și grade de complexitate caci unele ("autoreferențiale") se pot formula ca niște simple intrebari aparent naive (paradoxul mincinosului, al bărbierului, al învățarii, al boabelor de mei etc. ") în timp ce altele uzează de enunțuri complexe, cu referire la teoria multimilor (paradoxul lui Cantor, al lui Burali-Forti, al lui Russell), altele fac trimitere la teoria relativității (a ceasornicelor) sau la "cîndatenii" ale logisticii (al lui Goodman) inducției, psihologiei etc.

X

O problema deosebit de interesantă este cea privitoare la originile paradoxului.

S-a înțeles deja ca aceste structuri logico-filosofice existau și înainte de Aristotel.

Consideram ca interesul pentru paradox dar și ideea în sine este produsul gândirii lui Zenon din Elea (sec.V i.Hr.) discipol al nu mai puțin celebrului Parmenide.

Paradoxurile lui Zenon din Elea (denumite "ale pluralității") apar pe fondul unei istorice înfruntari de idei dintre eleați și pitagorici, adică adepții lui Pitagora (sec.VII-V i. Chr.) figura emblematică a gândirii științifice și filosofice, creatorul unei doctrine esoterice cu un fascinant fundal mistic și ritualic, influențând decisiv gândirea filosofică și matematica moderna.

Ne propunem să realizam o "radiografie" a istoriei și structurilor filosofice și metodologice ale logicii, care influențeaza atât gândirea științifica cât și cea comuna.

Pentru început va propunem spre analiza câteva din cele mai cunoscute paradoxuri:

-paradoxul învățării:

Dacă o persoană nu învață decât ceea ce nu știe, cum de știe ce va căuta să învețe?

-paradoxul bărbierului:

Dacă un bărbier bărbierește numai pentru cei care nu se bărbieresc singuri se poate bărbieri pe el însuși?

-paradoxul mincinosului (denumit "megaric" de la numele localității Megara din Asia mică, unde a fost creat):

Un mincinos care spune că minte, minte când spune că minte sau nu minte?

▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

BUGETUL, între AUSTERITATE și ABERAȚIE

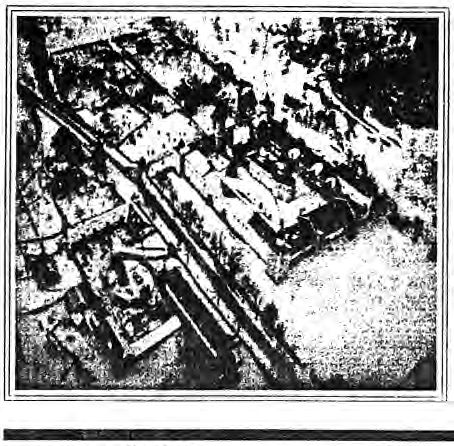

(Urmare din pag. 1)

Cât privește creșterea salarială, pe acest an, ea este prevăzută în trei etape: 7% la 1 iunie 2001, tot 7% la 1 iunie și 6% la 1 septembrie și cam atât. Adică, salariul real și implicit nivelul de trai vor urma aceeași cădere liberă, dar pare până la ce nivel și până la ce prag de tăcere și suportabilitate a noastră?!

Și de această dată, deși așteptările erau altele, datorită programului de guvernare, fondurile alocate învățământului la nivel național și defalcate deja pe județe (județului Neamț îi revin pentru acest an 621.275.700.000) nu asigură nici măcar prevederile legislației salariale, stipulate de Contractul Colectiv de Muncă cu valabilitate de la 1 ian. 2001: plata orelor suplimentare, tichetele de masă, prima de pensionare, ajutorul de deces, fonduri pentru premiere anuala etc.

Mai mult decât atât, noua modalitate de plată a salariilor prin contabilitatea primăriilor înseamna, implicit, desființarea centrelor bugetare și disponibilizarea a circa 220-230 personal TESA.

Vor surveni, sigur, și alte reglementari "în bine nostri", căci ele au un termen de elaborare și transmitere de doua luni, dar noi, la prima întâlnire cu reprezentanții Prefecturii, am fost asigurați (desigur, la nivelul promisiunilor prin vorbe) ca nu se vor produce perturbari, ca nu vor interveni sincope în strângerea fondurilor locale și asigurarea salariilor, ca reprezentanții puterii executive la nivel local nu se vor amesteca în nici o latură, în nici un fel, în procesul instructiv-educativ la nivelul unităților școlare.

În momentul de față, încercările noastre de a dialoga cu Inspectoratul Școlar la nivelul Comisiei Paritare au cel puțin un caracter pur consultativ și arbitrar, caci întregul personal se afla într-o stare de incertitudine generată de perioada de evaluari și promovări în funcție, în conformitate cu cerințele programului de guvernare.

În viitorul cel mai apropiat, S.L.I. Neamț își propune realizarea unui dialog foarte serios și sistematic, pe etape, cu reprezentanții puterii în teritoriu, la toate nivelurile, de asemenea, cu noua formula a Inspectoratului Școlar și a Comisiei Paritare și stabilirea de protocoale scrise cu valoare juridică, de aplicabilitate a lor, pentru a încerca sa prevenim disfuncțiile și conflictele în aplicarea noilor reglementari.

Deși indirect, prin C.S.D.R., am aderat și noi la Acordul Social, cu care F.S.L.I. a fost de acord, nu vom accepta încalcarea în nici un fel a legilor și protocoalelor încheiate și vom merge la toate formele legale de protest, până la greva generala.

În numarul viitor, în măsura în care vom fi în posesia reglementarilor privind Ordonanța nr.32, va vom informa cu toate amanuntele.

OMAGIU "MIRABILEI SEMINŢE"

"MAMĂ", cel dinţâi gângurit al pruncului când deschide ochii la lume, îl îmbie, îi încântă auzul şi-i umple inima de dragoste pentru cel ce-l aşteaptă să vie mângâiere şi alinare celui necăjit, aprinde la nevoie şi sacrificiu, chiar de moarte pentru cel ce-l naşte în viaţă.

Omul în lume nu are nimic
Ca numele lui - Mama!

MARTIE 2001... Început de primăvară şi de sărbătoare în grădiniţele din judeţul Neamţ, prilej cu care copiii, sub îndrumarea d-nelor educatoare, şi-au exprimat cele mai sincere şi pure sentimente, dedicate mamelor.

Dacă familia constituie matricea educaţiei sentimentelor, grădiniţa este punctul care preia, dezvoltă şi perfecţionează educaţia în spiritul condiţiilor naturale în familie şi continuată în şcoală, dând acestora adevărata lor valoare axiologică.

A trăi un climat de dragoste şi toleranţă, a-i obişnui pe copii să fie iubitori, calmi, prietenoşi, respectuoşi, să gândească pozitiv în fiecare clipă a vieţii lor reprezintă şansa esenţială, pe care fiecare educatoare o oferă acestor suflete neîntinate.

Şi ce este mai de preţ în lume decât dragostea faţă de fiinţa care te-a născut, te-a îngrijit, te-a leganat pe aripi de poveste, ţi-a veghează somnul şi gândul, te-a învăţat să gângureşti, să zâmbeşti, ţi-a îndrumat primii paşi din viaţă!? Dar oare ce este mai frumos în această lume decât să auzi şoptind uşor, din glasuri de copii, aşa - maicuţa mea, maicuţa mea!?!

Spectacole de suflet şi culoare, de cântec şi voie bună, de dans şi poezie, de daruri neprevăzute, făcute de mâini de copii, de îmbrăţişări tandre, de ochi în lacrimi de bucurie, s-au dorit a fi manifestările organizate cu ocazia zilei de 8 martie, prezentate de preşcolarii din grădiniţele din Piatra Neamţ, Roman, Târgu Neamţ şi Bicaz.

Aduc pe această cale omagiul şi recunoştinţa noastră tuturor doamnelor educatoare, membre ale Asociaţiei Pedagogice "Educatoarea" din judeţul Neamţ, care încă o dată au reuşit să sădească în sufletele copiilor "mirabila sămânţă" a florii dragostei pentru mama"

Cristina IONESCU

NOUA STRUCTURĂ A ANULUI ŞCOLAR
Şcoala va începe pe 10 septembrie

De curând, Vasile Molan, secretar de stat în Ministerul Educaţiei, a prezentat noua structură a anului şcolar 2001 - 2002, stabilită de conducerea MEC. Astfel, numărul total de zile efective de şcoală va fi de 177, împărţite în semestre. Semestrul I va începe la data de 10 septembrie 2001 şi se va încheia la 25 ianuarie 2002. În perioada 5-9 noiembrie, clasele I-IV nu vor desfăşura cursuri. Învăţătorii vor organiza în această vacanţă activităţi diverse: excursii, concursuri, vizite şi alte activităţi didactice. Vacanţa de iarnă va fi între 22 decembrie 2001 şi 7 ianuarie 2002, astfel încât să cuprindă şi sărbătoarea Sfântului Ion. Semestrul I va totaliza 88 zile de şcoală. Semestrul al II-lea va începe în 28 ianuarie 2002 şi va dura până în 14 iunie 2002. Vacanţa de primăvară va fi între 8 şi 19 aprilie 2001. Datorită faptului că data sărbătorii Paştelui se schimbă (în 2002 va fi în luna mai), MEC permite directorilor de şcoli să decidă ca o săptămână din această vacanţă să se desfăşoare în perioada respectivă. În această situaţie, vacanţa de Paşte va fi din joia Paştelui până miercuri după Paşte (inclusiv). Semestrul II va avea 89 zile de şcoală. Elevii claselor VII şi XII (XIII) vor încheia cursurile în ziua de 7 iunie 2002.

Admiterea se va face pe calculator

De asemenea, secretarul de stat Vasile Molan a făcut unele precizări legate de admiterea în licee. Astfel, în această perioadă se lucrează la un program pe calculator care să permită repartizarea absolvenţilor în funcţie de media şi opţiunile elevului. "Şcoala va trimite situaţia şcolară care va fi prelucrată pe calculator, iar elevii vor putea fi repartizaţi fără a mai exista riscul vreunui aranjament cu calculatorul", a spus Molan. În altă ordine de idei, din declaraţiile secretarului de stat din MEC, continuă ancheta referitoare la frauda cu diplomele false din licee. După cum a declarat Vasile Molan, au fost luate măsuri drastice de sancţionare a vinovaţilor, s-a intensificat controlul anual al diplomelor acordate (deşi această trebuia să se facă oricum anual). Tot ca o măsură pentru a împiedica acest gen de fraude, s-a hotărât ca Romdidact care distribuie diplomele să nu mai vândă aceste tipizate decât inspectoratelor şcolare, care le vor da numai liceelor autorizate. Diplomele la care au fost găsite nereguli vor fi anulate, a mai adăugat Vasile Molan. La nivelul întregii ţări s-au găsit patru-cinci sute de diplome false.

Magdalena AMANCEI

M-rea Văratec

Şcoala nr. 3 din Piatra Neamţ împlineşte 100 de ani

Nici nu-i demult acum o sută de ani pentru o urbe moldavă care începe întotdeauna de pe malul râului şi se aliniază smerit cu frunţile spre Soare-Răsare...

Nici nu-i departe din măhalaua cu meri la poartă până la Grădina Publică. Din inima oraşului porneşte drumul obscur al desăvârşirii. Vasile şi Ileana se intersectează, pietrele şi frunzele plopilor au numai ţintele pe care le atinge o minoritate la vedere din diamant neşlefuit în palma tuturor de ceaun şi barbă de ţepoş, ce-l ştiu doar... [illegible] numărul trei Street, cu inconfundabila dimensiune care nu are număr şi nume în [illegible]

... Nici muncitorii la [illegible] Neamţ, şi deschide poarta [illegible] şi acelor membri comunităţii [illegible] în latura sudică a Grădinii [illegible] nr.25.

Această veche clădire din [illegible] o sală mare de conferinţe, [illegible] didactice şi o cancelarie.

După 61 de ani de funcţionare, în 1962, clădirea a fost demolată şi în acelaşi perimetru de 2220 m.p., care aparţinea şcolii, s-a construit clădirea actuală, din primăvara lui 1963 până în vara anului 1964. Cea mai mare şi mai modernă construcţie de acest gen din oraşul de atunci cuprindea 31 săli de clasă, trei laboratoare, o sală de sport şi toate cele suficiente unui învăţământ eficient. Numărul elevilor a crescut mereu, ajungându-se în anul şcolar 1969-1970 la cel mai mare efectiv din judeţ. Renumele unei şcoli de elită şi l-a consfinţit an de an, prin rezultatele strălucite la învăţătură, la olimpiadele şi concursurile şcolare, sportive, artistice sau de creaţie.

Nu a mai fost la fel de simplu când liceele importante au înfiinţat clase de gimnaziu, iar părinţi "importanţi" au dat fuga la pomul laudat. Cum stam? În vara lui 2000, la examenul de capacitate, media 10 a fost a elevei noastre Scutariu Lucia. Absolvenţii claselor a IV-a rămân la noi căci "şi şcolile au soarta lor". Indică ne străduim: avem şi Grădiniţa nr.7, cu amenajări de zeci de milioane, ca să ne creştem puii, avem sala de sport pentru grădiniţă şi ciclul primar, avem clase speciale de [illegible] matematica-informatica, de engleză şi franceză, avem 20 de calculatoare conectate la Internet şi posibilitatea de accesare pentru ciclul primar şi grădiniţă şi, se înţelege, avem un Comitet de părinţi constituit în Fundaţia Gymnasium 3, bine intenţionat şi inteligent.

Care-i secretul? Să iubeşti cel mai vechi şi cel mai dulce vis - [illegible] Când omul adevărat se face dascăl, se lasă "intoxicat" de visele celorlalţi, "se risipeşte" în schimbul tinereţii, până la [illegible] visului necesar, ca mod de cunoaştere a sufletului şi ca [illegible] izvor de poezie. De altfel, bucuriile nu au întârziat nici în această primăvară, când la olimpiadele şcolare s-au calificat pentru etapa naţională 4 elevi din lotul de 8 la limba română - Nechifor Ana şi Mitrofan Andreea din clasa a VII-a şi Geangalău Alina şi Roman Daniela din clasa a VIII-a, iar la matematică, Şcoala nr.3 va fi reprezentată de elevul Dascălu Mihai din clasa a VIII-a H.

Ce ne mai trece prin cap? Să facem o petrecere de-alea împărăteşti, de trei zile şi trei nopţi, la începutul acestei toamne, când Şcoala nr.3 împlineşte 100 de ani!

Şi cum rămâne cu liniştea lui, a dascălului?

Numai când fiecare copilărie va deveni stăpână visului...

Elena VULCĂNESCU

Martie 2001

Rememorări pedagogice nemţene

În nr.1 al revistei "Apostolul", martie 1999, au fost consemnate următoarele aniversări: Simion T. Kirileanu, Holda, 7/1879; Emanoil Elenescu, Piatra Neamţ, 8/1911 (sărbătorit acum la vârsta de 90 de ani), Gh. Ungureanu, Hangu, 8/1907; D.D. Botez, Roman, 10/1904; G.T. Kirileanu, Holda, 13/1872; Virgil Gheorghiu, Roman, 22/1905.

În acelaşi număr, comemorările: Eugenia Mrejeru, Piatra Neamţ, 2/1568; Theodor Speranţia, Bucureşti, 9/1929 (n. Deleni-Neamţ, 4.05.1856); Pamfile Chvet, Piatra Neamţ, 9/1948; Ion S. Antoniu, 10/1967; Ion Enescu, 14/1972.

' 14/1998, Casa Corpului Didactic Neamţ a omagiat printr-un colocviu pe preotul Vasile C. Vasiliu, profesor al Liceului Petru Rareş (n. 14.03.1893, Tg. Neamţ).

' 18/1988, s-a sărbătorit centenarul naşterii filosofului Mircea Florian, cu mulţi discipoli în Neamţ.

' 22/2001, CCD şi Şcoala normală "Gh. Asachi" organizează un simpozion întru omagierea, la centenarul naşterii, a reputaţilor slujitori ai şcolilor normale din Piatra Neamţ: Cleopatra Dobre, profesoara (8.04 1901 - 5.11.1982), Vasile Gaboreanu, învăţător al şcolii de aplicaţie (21.02.1901 - 1986); Victor Ţaranu, profesor (25.11.1901 - 1953).

' 25/1925, n. Roman profesorul, eseistul, publicistul G.A.M. Ciubanu.

' 27/1950, n. Agapia profesorul (în comuna natală), poetul, eseistul Gh. Simion, cu lucrări publicate în ţara şi în Franţa.

' 30/1942, n. Roman profesorul, ziaristul Eugen Tureschi, redactor la ziarul "Ceahlăul" (m. 8.12.1988).

' 31/1985, CCD a omagiat pe filosofii D.D. Roşca şi Lucian Blaga, colegi şi prieteni, printr-un simpozion organizat de metodista Maria Toma, fostă studentă a lui D.D. Roşca.

' 31/1924, n. Tarcău pictoriţa, graficiana Iulia Hălăucescu, profesoară de filosofie.

' Revista "Apostolul", ianuarie-martie 1941, a publicat studiul "Cutremurele de pământ" al academicianului Ion Băncilă, sărbătorit de Academia Română la împlinirea vârstei de 100 de ani (2.02.2001), prilej cu care s-a propus ca Barajul Bicaz să-i poarte numele, în loc de V.I. Lenin.

Profesor
Traian CICOARE

APOSTOLUL:
DIFUZARE - SEDPRESS, punctele Staţia Dărmăneşti; Magazin UNIC
ABONAMENTE - Casa Corpului Didactic - persoana de contact Carmen DASCĂLU

■ APOSTOLUL - *revistă a cadrelor didactice din judeţul Neamţ, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învăţământ Neamţ, Casei Corpului Didactic şi Asociaţiei Învăţătorilor din judeţul Neamţ (martie 1999).*
■ FONDATORI: *C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)*
■ CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE: *Florin FLORESCU, director; Constantin TOMŞA - director executiv; membri: Dumitriţa RĂDUCU, Gheorghe AMAICEI* ■ *Foto aero - Vasile ZAHARIA; icoane - Ioan POPEI*
■ Redactor şef: *Mircea ZAHARIA;* redactor şef adj.: *Ştefan CORNEANU* ■ *Tiparul SC 5 AT SRL P. Neamţ*

Casa Corpului Didactic, editura ALFA ISSN-1582-3121, str. Petru Rareş nr. 24, tel: 223885; fax: 225332, Piatra Neamţ.

Preţul: 4000 lei